

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 14 december 2018 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

1. Interpellaties (R.v.O., art. 61)

- Interpellatie van mevrouw Liesbet Dhaene tot mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, over de problematiek van de dubbele diagnose
- Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende het leerlingenvervoer van Kasterlinden
- Interpellatie van de heer Bruno De Lille tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over de update van de capaciteitsmonitor en de Brusselse situatie

2. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van mevrouw Hannelore Goeman aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, in verband met de rol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in de uitrol van de eerstelijnsgezondheidszorg in Brussel
- Vraag om uitleg van de heer Bruno De Lille aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over de hoorzittingen in het Vlaams Parlement over het inschrijvingsrecht

3. Actualiteitsvragen (R.v.O., art. 60)

- Actualiteitsvraag van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Stedelijk beleid, betreffende de uitspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht met betrekking tot het gebruik van het Arabisch in bladen van de gemeenschapscentra
 - Actualiteitsvraag van mevrouw Hannelore Goeman aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over studentendopen
-

5 december 2018

Interpellatie vanwege mevrouw Liesbet Dhaene aan mevrouw Bianca Debaets, Collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen

Betreffende: De problematiek van de dubbele diagnose

Geacht Collegelid,

Er is de laatste tijd stijgende aandacht voor de zogeheten dubbeldiagnostiek. En terecht! Het gaat hier over mensen die geconfronteerd worden met zowel een mentale handicap en een probleem van geestelijke gezondheid. 2 à 3% van de bevolking heeft een verstandelijke beperking, en 1 op de 3 daarvan ontwikkelt een bijkomend probleem van geestelijke gezondheid. Het gaat dan ook over meer dan 50.000 personen (en dus evenveel families) die hiermee geconfronteerd worden. Mensen die in deze situatie terecht komen hebben een beperkte cognitieve en relationele houding, en het gevolg is dat zij heel wat communicatieproblemen ondervinden. Ze kunnen hun problematiek niet uitleggen, en dit vertaalt zich vaak in moeilijk aanvaardbaar gedrag, zeker in crisissituaties, en soms zelfs in geweld.

Er zijn daarom ook aangepaste opvangmogelijkheden nodig voor mensen in een dergelijke situatie. Ze vallen immers tussen twee stoelen: die van de klassieke psychiatrie en deze van de instellingen voor mentaal gehandicapten. Tot voor kort was er echter in Brussel geen enkele infrastructuur beschikbaar voor deze mensen. Sinds enige tijd is er in Jean Titeca een gespecialiseerde tweetalige dienst voor opname van mensen die zich in deze problematiek bevinden. Maar in de residentiële settings blijft er een weerstand tegen de opname van mensen in deze situatie. Men vreest dat men geen mogelijkheden zal hebben tot gespecialiseerde opvang of crisisinterventie wanneer het eens foutloopt. Ook vinden de slachtoffers van deze problematiek niet altijd de juiste informatie.

Vandaar is het belangrijk om op dat vlak mogelijkheden uit te bouwen, en een goede samenwerking te organiseren, en om voldoende informatie te voorzien.

Vandaar had ik ook de volgende vragen:

- Wordt vanuit de VGC reeds een beleid gevoerd rond de dubbele diagnose?
- Kan via het Huis voor Gezondheid meer informatie worden voorzien over de opvangmogelijkheden die reeds bestaan?
- Kunnen in de schoot van het Huis voor Gezondheid projecten opgezet worden die zorgverleners voor deze problematiek sensibiliseren?
- Kan de VGC een steentje bijdragen om meer opvangmogelijkheden te voorzien?

Ik dank u hartelijk voor uw antwoorden!

Met vriendelijke groeten,

Liesbet Dhaene

Raadslid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Interpellatieverzoek tot de heer Vanhengel, Collegelid, betreffende het leerlingenvervoer van Kasterlinden

In de pers van 22 november riep de kinderrechtencommissaris op om werk te maken van beter schoolvervoer voor jonge kinderen. Elke dag zijn meer dan 550 kinderen uit het Buitengewoon Onderwijs meer dan drie uur onderweg van en naar school, zo klonk het. En dat is onaanvaardbaar, zo zegt hij, omdat het de kinderen uitput en nodeloos veel stress bezorgt.

De problematiek is hoegenaamd niet nieuw. Reeds in oktober 2005 interpelleerde ik de Collegevoorzitter over het feit dat vierjarige kleuters van Kasterlinden maar liefst zes uur per dag op een bus moesten zitten.

Op dat ogenblik waren er voor Kasterlinden 5 bussen die betaald werden door het Departement Onderwijs, en 1 bus die door de VGC werd gefinancierd. Zes bussen voor toen 108 leerlingen. Ruimschoots onvoldoende, zo bleek, en zelfs in die mate dat directie en leerkrachten zelf op pad gingen om kinderen van en naar de school te brengen.

De Collegevoorzitter maakte er zich toen van af door te stellen dat de ouders hun kinderen dan maar op internaat moesten laten gaan. Alsof kleuters van vier op internaat sturen een oplossing zou zijn.

Een klein jaar later interpelleerde ik opnieuw hierover, om te horen in hoeverre er verandering was gekomen in de situatie. Dat was toen nauwelijks beter, en er werd verwacht dat de Lijn tegen september 2006 een achtste bus zou inleggen.

Met de hele heisa in de pers eind november wil ik de Collegevoorzitter opnieuw interpellieren over deze problematiek.

Hoe zijn intussen de leerlingenaantallen en het aantal bussen voor Kasterlinden geëvolueerd?

Hebt U zicht op het aantal leerlingen dat dagelijks inderdaad meer dan drie uur onderweg is van en naar de school?

Welke maatregelen zijn intussen nog genomen om aan deze problematiek te verhelpen?

In Roeselare en Leuven werd een pilootproject gestart om meer in te zetten op voor- en naschoolse opvang voor kinderen met een beperking, om meer ouders de mogelijkheid te geven zelf hun kinderen van en naar school te kunnen brengen. Hoe zit dat in Kasterlinden? Welke extra mogelijkheden in die richting zullen daar genomen worden?

Voer en vragen genoeg dus om de Collegevoorzitter hierover te interpellieren.

Dominiek Lootens

Fractievoorzitter Vlaams Belang

Raad VGC

22/11/2018

Verantw: nbo

IP 00014806

interpellaties en vragen

Interpellatie van Bruno De Lille aan de heer Guy Vanhengel over de update van de capaciteitsmonitor en de Brusselse situatie

Eind november werd een update van de capaciteitsmonitor voorgesteld in Tour en Taxis. Ik ben natuurlijk in het bijzonder geïnteresseerd in de resultaten voor ons gewest. En wat waren m.i. de meest opmerkelijke zaken uit de update?

Voor het basisonderwijs geeft de update aan dat de leerlingenaantallen sneller toenamen dan dat uit de eerste capaciteitsmonitor verwacht werd. Meer concreet geeft de update aan dat de leerlingenaantallen veel sterker stijgen dan gemiddeld, met name met 5.154 tegen 2024-2025.

Wat is dan het verwacht aanbod om aan de vraag tegemoet te komen? Voor 12 van de 19 gemeenten van ons gewest voorziet de update dat het aanbod onvoldoende zal zijn. Het verwachte tekort wordt geraamd op 1.245 plaatsen. Opvallend ook is dat de duidelijkste concentratie van tekorten zich situeert in en rond het Brussels gewest. Meteen geeft dit aan dat de druk op de Brusselse scholen van binnenuit en van buitenuit komt.

Voor het secundair onderwijs (alle onderwijsvormen) geldt eveneens dat de prognoses een onderschatting van de werkelijke situatie weergaven. Ook na 2014-2015 ziet de update een bovengemiddelde evolutie voor het Brussels gewest en het stedelijk gebied rond Brussel. Voor het schooljaar 2024-2025 wordt een tekort van aanbod verwacht van 1.993 plaatsen. Opmerkelijk is dat net zoals bij het basisonderwijs ook de rand een groot tekort verwacht. Voor de zone Dilbeek bijvoorbeeld loopt het tekort op tot 2.949 plaatsen.

De vorige monitor en het verslag hiervan in de commissie onderwijs van de Raad (9 december 2015) leerde ons dat de pendel van buiten naar het Brussels gewest een dalende trend toont. Meer zelfs, het tekort aan aantal Nederlandstalige plaatsen in het Brussels onderwijs maakt dat ouders kiezen voor scholen in de rand en zelfs verder daarbuiten. Met alle gevolgen van dien. Sommige ouders volgen hun kinderen en verhuizen buiten ons gewest.

Mijn vragen:

- Wat leert u uit deze update van de capaciteitsmonitor voor de situatie in ons gewest?
- Hoeveel bijkomende middelen zijn er volgens u nodig om voor voldoende scholen te zorgen?
- Wat zijn de mogelijkheden die de VGC heeft om deze situatie aan te pakken? Wat kan het Brussels gewest doen?
- Heeft u al overleg gehad met de gemeenten waar de grootste tekorten verwacht worden om met hen te bespreken hoe ze daarop kunnen / zouden moeten reageren? Welke incentives zijn er voor de gemeenten om de situatie te keren?

Alvast bedankt voor uw antwoord

Bruno De Lille

Brussels parlementslid

5 december 2018

Vraag om uitleg van mevrouw Hannelore Goeman aan mevrouw Bianca Debaets, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid, Gezin en Gelijke Kansen, in verband met de rol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in de uitrol van de eerstelijnsgezondheidszorg in Brussel

De gemeenschappen zijn sinds de zesde staatshervorming bevoegd voor de organisatie van de eerstelijnsgezondheidszorg. Dit betekent: de organisatie van de zorg waar patiënten altijd terecht kunnen, zonder doorverwijzing. In de eerste plaats denken we aan de huisartsen, maar ook tandartsen, thuisverpleegkundigen, diensten voor gezinszorg, centra voor geestelijke gezondheidszorg en zo verder.

Sinds 2014 zijn de gemeenschappen gestart met na te gaan hoe de organisatie van de eerstelijnszorg kan verbeteren. De Vlaamse Gemeenschap heeft ervoor gekozen om eerstelijnszones te creëren. Het gaat om geografisch afgebakende gebieden, die gevormd worden door één of meerdere gemeenten en aangestuurd worden door een zorgraad. De eerstelijnszones hebben verschillende doelstellingen: afstemming organiseren, interdisciplinaire samenwerking stimuleren en ook bijvoorbeeld ondersteuning bieden aan vrijwilligersverenigingen, ontwikkelen van een geïntegreerd breed onthaal en realiseren van maximale rechtentoekening en toegang tot diensten en voorzieningen. Er moet verplicht worden samengewerkt met verschillende partners, onder andere de lokale besturen en OCMW's, zorggebruikers en mantelzorgverenigingen etc. De aansturing gebeurt door een 'zorgraad' die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de verplichte partners. Er zijn in Vlaanderen 60 zones, één ervan in Brussel.

Ook de GGC heeft aangegeven dat de eerstelijnsgezondheidszorg een prioriteit is, waarbij de patiënt centraal staat en waar aandacht moet gaan naar de toegankelijkheid van de zorg en een buurtgerichte aanpak.

In Brussel is er inderdaad een veelgehoorde klacht bij huisartsen dat er te weinig afstemming is met gespecialiseerde zorg, dat er veel verschillende initiatieven binnen de gezondheidszorg bestaan, maar dat die allemaal versnipperd zijn. Hierdoor kennen de organisaties elkaar niet en is er weinig afstemming, ook tussen de gemeenschappen.

Het lijkt mij dan ook zeer belangrijk dat de gemeenschappen de eerstelijnszorg willen versterken, alleen zou het jammer zijn als dit opnieuw wil zeggen dat er verschillende initiatieven naast elkaar bestaan in dezelfde stad.

Vandaar mijn vragen:

1. In de begroting van de VGC voor 2019 staan bij de actieplannen van zowel "Logo" als "Gezondheid" verwijzingen naar de uitwerking van het Vlaamse systeem van eerstelijnszone: kan u een stand van zaken geven van die uitwerking? Welke partners zijn betrokken? Hoeveel huisartsen werken mee aan deze zone? Is er al een zorgraad samengesteld? Zo ja, hoe ziet deze eruit? Met welke lokale besturen en OCMW's wordt samengewerkt?
2. Om de zorgzones te identificeren, lanceerde de Vlaamse overheid een oproep. Welke partners hebben het Brusselse project ingediend?

3. Wat is de taakverdeling tussen LOGO en de dienst gezondheid binnen de VGC met betrekking tot de uitwerking van de zorgzones?
4. Hoe wordt afgestemd met de GGC over de hervorming van de eerstelijnszorg?

Hannelore Goeman
5 december 2018

Vraag om uitleg van Bruno De Lille aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter en bevoegd voor onderwijs, over de hoorzittingen in het Vlaams parlement over het inschrijvingsrecht

Op dinsdag 4 december werd in de onderwijscommissie van het Vlaams parlement een hoorzitting georganiseerd over het inschrijvingsrecht en dit naar aanleiding van een decreet om het inschrijvingsrecht in het basis en secundair onderwijs te wijzigen. De bedoeling van dit decreet is om het schoolkamperen definitief te doen stoppen en hiervoor zal het verplicht aanmeldingssysteem zoals het reeds gebruikelijk is in de grootsteden Antwerpen, Gent en Brussel over gans Vlaanderen worden toegepast.

Op de hoorzitting waren naast de vertegenwoordigers van de netten waren ook de bevoegde schepenen van Antwerpen en Gent aanwezig. Beide schepenen konden hun visie op het systeem van inschrijvingen in de commissie verduidelijken. Het verwondert ons dat Brussel niet aanwezig was want het had ons bijzonder nuttig geleken dat ook de visie van Brussel over het nieuwe voorstel van inschrijvingsrecht gehoord werd in het Vlaams parlement.

Uit de discussie hier in de commissie onderwijs van de Raad van de VGC is namelijk al duidelijk geworden dat Brussel een specifiek geval is en dat de oplossingen die voor Vlaanderen en specifiek voor Gent en Antwerpen gelden, niet per se goed zijn in Brussel.

Met andere woorden, het was en is bijzonder belangrijk dat de specifieke situatie van Brussel voor de leden van het Vlaams parlement wordt toegelicht.

Mijn vragen:

- Was er een uitnodiging van de commissie onderwijs van het Vlaams parlement aan het college van de VGC om de VGC toe te laten haar visie over het inschrijvingsrecht toe te lichten?
- Zo er geen uitnodiging was, heeft het bevoegd collegelid de voorzitter van de commissie onderwijs van het Vlaams parlement gewezen op de specifieke situatie van het Brussels onderwijs en de noodzaak om dit toe te lichten?
- Wat zal het collegelid doen om de bezorgdheden van deze Raad inzake het inschrijvingsrecht aan de leden van het Vlaams parlement kenbaar te maken?

Alvast bedankt voor uw antwoord

Bruno De Lille
Brussels parlements lid

5 december 2018

Actualiteitsvraag aan de heer Pascal Smet, Collegelid, betreffende de uitspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht m.b.t. het gebruik van het Arabisch in bladen van de Gemeenschapscentra.

Op 9 oktober van dit jaar interpelleerde ik het Collegelid in de Commissie omtrent het gebruik van het Arabisch in het blad van het Gemeenschapscentrum in Jette. Regelmatig worden in de Gazet van Jette namelijk stukken deels in het Arabisch geschreven. Ik stelde toen dat dit een inbreuk was op de taalwetgeving, aangezien een Gemeenschapscentrum een verlengstuk is van openbaar bestuur.

In zijn antwoord stelde het Collegelid toen dat er helemaal geen probleem was, aangezien het gebruik van het Arabisch niet in strijd zou zijn met het taalbeleid van de VGC. "Zolang het Nederlands de hoofdtaal is, zie ik geen probleem" stelde U in uw antwoord. En verder verklaarde U dat U noch formeel noch informeel klachten hebt gehoord over het taalgebruik bij het Gemeenschapscentrum.

Op 7 december mocht ik echter vanwege de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een uitspraak ontvangen op een klacht die ik tegen het gebruik van het Arabisch in de Gazet van Jette had ingediend. De uitspraak van de VCT is duidelijk: het gebruik van het Arabisch (of welke andere taal behalve het Nederlands dan ook) in bladen van de Gemeenschapscentra dient níét het algemeen belang, en is dus in strijd met de taalwetgeving.

Indien het College van oordeel is dat het niet in strijd is met het taalbeleid van de VGC, dan is het duidelijk dat het taalbeleid van de VGC zelf haaks staat op de taalwetten in dit land.

Mijnheer het Collegelid, de VCT stelt dus dat er wél een probleem is. En aangezien U ongetwijfeld een afschrift van het vonnis hebt ontvangen, bent U nu dus wél in het bezit van een formele klacht.

Mijn vragen aan U zijn dan ook de volgende:

- Aangezien de taalwetten in dit land boven het taalbeleid van de VGC staan: wat zal u ondernemen om de toepassing van de wet af te dwingen?
- Nam U reeds contact met de diverse Gemeenschapscentra om hen te wijzen op de onwettigheid van het gebruik van andere talen dan het Nederlands in hun publicaties?
- Aangezien U als bevoegd Collegelid de verantwoordelijkheid hebt om de wetten van dit land na te leven, welke maatregelen worden voorzien wanneer de GC's de wet blijven overtreden?
- Op welke wijze zal u het taalbeleid van de VGC bijsturen, zodat het in overeenstemming komt met de wetten in dit land?

Dominiek Lootens

Fractievoorzitter Vlaams Belang

Actualiteitsvraag van mevrouw Hannelore Goeman aan de heer Guy Vanhengel, collegelid bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, over studentendopen

Vorige week stierf een student van de Universiteit van Leuven medeed aan een studentendoop. Hij had er visolie moeten drinken, waardoor zijn lichaam teveel vocht vasthield. Het is onvoorstelbaar dat dit is gebeurd, het verlies van zo'n jong leven is sowieso inriest en onaanvaardbaar. De manier waarop dit is gebeurd is te dramatisch voor woorden. In Leuven en in Gent bestaan er doopcharters. Het Leuvens charter met betrekking tot dopen werd in 2013 opgesteld in overleg met de Leuvense studenten, politie en onderwijsinstellingen. Het charter vertrekt van principes met betrekking tot menselijke waarden en legt richtlijnen op zoals het niet gebruiken van dieren en dergelijke. Het draaiboek dient ook op voorhand voorgelegd te worden aan de politie. Helaas hebben niet alle studentenclubs dit charter ondertekend, ook niet de studentenclub die nu de doop heeft georganiseerd waar de student is gestorven.

Ook in Brussel worden dopen georganiseerd, door verschillende studentenclubs. Gelukkig blijven de meeste dopen ludiek, maar dergelijke situaties zoals deze moeten absoluut vermeden worden.

Vandaar mijn vragen:

- Gebruiken de (Vlaamse) hogescholen en universiteiten in Brussel doopcharters zoals in Gent en Leuven? Zo ja, werd dit door alle studentenclubs ondertekend? Wordt een vorm van toezicht georganiseerd?
- Is dit bijvoorbeeld gekoppeld aan subsidies of ondersteuning die ze vanuit VGC kunnen krijgen? Vindt u het een goed idee om een dergelijke koppeling te maken?

Hannelore Goeman
11 december 2018